

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 7. S. Simeonis Stylitis initia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. bili operam dederunt. Nihilominus vir
 A.C. 457. erat profunda humilitate.

§. VII.

S. Simeonis Stylitis Initia.

s. 26. vita per Anton. ap. Rosweid. p. 170. Theod. Philoth. cap. 26. Sanctus Simeon in Ciliciæ oppido, quod *Sisan* dicebatur, in finibus Syriæ natus, anno ætatis decimo tertio oves Patris sui pascebat. Una die, qua ob vim cadentis nivis gregem educere non poterat, cum parentibus in Ecclesiam concedens, illud ex Evangelio recitari audivit, ubi legitur; Beatos esse, qui lugent, & infelices, qui rident, rursusque, Beatos, qui puro sunt corde. Quæsit ex aliquo Sene, qua ratione hanc felicitatem consequi posset; is respondit, per jejunium, orationem, humilitatem, & paupertatem, suavitque, ut aliquod Monasterium adiret. Morem gessit juvenis, & Monasterium vicinum ingressus, inter Monachos duobus annis initiatus est. Cum vero vitæ perfectioris desiderio vehementer ageretur, Theledum oppidum, ad radices montis Coryphi inter Beream, & Antiochiam, situm se contulit. Duo ibi erant Monasteria, in quorum altero Monachis octoginta Heliodorus præerat. Ibi Simeon per annos decem moratus, vitæ austeritate ceteros Confratres longe superavit; nam, cum alii altera semper post intermediam diem cibum caperent, ipse

Luc. 6, 21.
25.

Philoth. c. 4.

Sæculum V.
A. C. 457.

ipse bis tantum in Septimana reficiebatur. Quamvis vero Decani juvenilem zelum reprimere conarentur, & insolitam abstinentiam inobedientiæ loco haberent, persuadere non poterant, ut sibi ipsi mitior esset.

Quadam die funem, ad attrahendam ex puteo aquam ex palma factum, & contractantium manibus asperum, corpori ab umbilico usque ad collum circumduxit; lacerabatur caro, jamque ultra decem dies hanc loricam tulerat, cum gravis odor, & fluentes sanguinis guttulæ insolitum rigorem prodiderunt. Vix ab eo impetrarunt, ut deponeret, cumque viderent, sæpius reprehensum in castigatione corporis modum non servare, Monasterio expulerunt. Ipse in deserta illius montis se recepit, descenditque in cisternam siccam, ubi continua oratione Deum laudabat. Post lapsum dierum quinque pœnitentia subiit Monasterii illius Præfectos, quod bonum Simeonem abegissent; missi igitur, qui eum quærent, inventum, injecto fune e puteo extraxerunt. Haud multo post Thelansiam, oppidum ad pedem montis prope Antiochiam positum, abiit, & inventa cellula tres annos ibi inclusus permansit.

Tum Simeonem nostrum desiderium incessit, Moysen, & Eliam per dies quadraginta absque omni refectione jejunantes

tes

Sæculum V. tes imitandi. Basso, vicini Monasterii
 A. C. 457. Abbati, etiam Presbyterorum, ruri Mi-
 nistrantium, cura erat demandata; hunc
 Simeon rogat, ut nihil omnino cibi in
 suo tugurio relinqueret, atque aditum
 injecta terra occluderet. Dicit ei Bassus,
 se ipsum interimere non esse virtutem, sed
 criminum omnium maximum. Respon-
 det Simeon: *Pater mi! depone hic decem
 panes, & vas aqua plenum; si cibus tibi
 fuerit necessarius, comedam.* Quod pete-
 bat factum est. Post elapsos quadragin-
 ta dies Bassus rediit, injectam terram ab
 ostio removit, atque ingressus intactos pa-
 nes, & vas plenum vidit, Simeonem vero
 sine voce, sine motu, sine halitu in terra
 prostratum. Abbas spongiam petiit a
 circumstantibus, qua cum labia jacentis
 humectasset, Divina ei præbuit Mystera;
 ipse his recreatus, surgit, & paucillum
 de cibis sibi allatis gustavit, erant autem
 Lactuca, Cichoreum, & alia similia olera,
 quæ lente masticabat, & sensim deglutie-
 bat. Bassus, lætitiæ ianans, ad Mo-
 nasterium suum, in quo ducenti, & plu-
 res, Monachi numerabantur, reversus,
 S. Simeon Mirabilem Deum in Sanctis suis prædi-
 Stylites. cabat. Ex illo tempore Simeon singulis
 annis quadraginta dies continuos jejuna-
 vit, jamque tunc cum Theodoretus hæc
 scripsit, per annos viginti octo inauditam
 abstinentiam servaverat. Primis diebus
 stabat,

stabat, deinde sedebat, in oratione perseverans, tandem in pavimento prostratus, & semimortuus perseverabat.

Sæculum V.
A. C. 457.

Cum in Cellula prope Thelanissam annos tres exegisset, in montis apicem ascendit, fecitque locum muro incingi, in quo se ipsum inclusit; catena ferrea, viginti cubitos longa, una extrema sui parte cruri ejus dextero, altera ingenti saxo erat juncta, ita ut etiamsi voluisset, illo spatio exire non potuisset. Ibi Rerum Cœlestium Meditationi vacabat. Melecius illa ætate Chorepiscopus Antiochenus consilium dedit, ut hanc catenam dimitteret, dicens, Voluntati Humanæ sat virium esse, ut corpus rationis vinculo continere possit. Morem gessit momenti Simeon, tumque accersitus ferrarius catenam solvit. Hic idem Melecius, exinde Episcopus Mopsuestenus, Theodoreto in paucis amicus, fuisse videtur.

S. Simeonis fama percrebescente, homines non ex vicinia modo, sed multorum dierum itineribus ad eum veniebant. Paralyticos adducebant, alii rogabant, ut diversa morborum genera sanaret, aut fæminis sterilibus fæcunditatem impetraret. Multi, quod optaverant, assecuti, cum gaudio revertentes, accepta beneficia vulgabant, quod plures alios invitabat, ut similia experturi Sanctum adirent. Tandem plurimi ex omnibus

nibus

Sæculum V.
A. C. 457. nibus Nationibus, Ismaelitæ, Persæ, Armeni, Iberi, (*) Omeritæ, & remotissimi Arabes ad hunc montem convolabant, alii ab extremis Occidentis partibus, ex Italia, Gallia, Hispania, & magna Britannia advenerunt. Viri fama ad Æthiopes usque, & errantes Scythas pervasit. Romæ tanta Sanctitatis ejus opinio fuit, ut artifices parvas viri icones ante ostium omnium tabernarum ponerent, quo eisdem Patrocinium sibi conciliarent. Hæc sibi fuisse relata Theodoretus testatur.

§. VIII.

S. Simeon in Columna.

Importunæ erant Simeoni innumerabiles hominum turbæ, se circumdantium, & contrectare gestientium, ut saltem ex contactis pellibus, quibus vestiebatur, aliquam Benedictionem acciperent. Ipsi vero arrogantia genus videbatur, honores pene Divinos admittere, & permolestum semper advenientium turba premi; hinc consilium cepit, ut deinceps in
columna

(*) Hi Iberi in Iberia habitabant, Regione Asiæ inter Colchidem ad Occidentem, & Albaniam ad ortum, Armeniæ Majoris ad meridiem contermina, ad Boream montibus Caucateis definita. Populi Iberes Straboni, alius Iberi, vulgo Giorgiani, quamvis Giorgiana Regio magnam Armeniæ Partem complectatur. Carol. Steph. Dict.